

ANMELDELSER

Svundne Tider. Erindringer og Breve. Udgivet af Carl Dumreicher, H. G. Olrik og H. Topsøe-Jensen. I. Bind. Min Rejse gennem Livet. En gammel Skibslæges Erindringer. Af A. G. Drachmann. Første Del. Kbh. 1942. 172 S. (H. Hagerup).

Det vil sikkert være velbegrunderet i dette Tidsskrift at henlede Læsernes Opmærksomhed paa den i Overskriften nævnte Publikation og det saa meget mere, som man tør vente flere Bind af samme Række. Tre af vore kendte og kyndige Personalhistorikere har forenet sig om at paabegynde et Udgiverforetagende, som for saa vidt betyder en Videreførelse af de ældre Samlingsværker »Memoirer og Breve« og »Gemt og glemte«. Det kan næppe bestrides, at trods alle de Svagheder, som i hvert Tilfælde hefter ved det førstnævnte, har disse Samlinger baade tilgængeliggjort meget historisk værdifuldt Materiale og bidraget til i videre Kredse at vække Interessen for Memoirelitteratur, for Forstaaelse for Selvskildringers historisk-psykologiske Betydning og for de Tidsbilleder, der kan udvindes gennem Kilder af denne Art. Der er derfor paa Forhaand Grund til at hilse en Fortsættelse af disse Samlinger Velkommen, og en nærmere Beskæftigelse med Form og Indhold i dette Bind, den nye Rækkes første, kan kun forøge Tilfredsheden.

Under Titel af »Min Rejse gennem Livet« fremlægges her første Del af Lægen, Professor A. G. Drachmanns Erindringer. Forfatteren — Holger Drachmanns Fader — var paa sit Felt en meget anset Mand, og han har aabenbart været en karakterfuld Personlighed af en egen sund Støbning, udrustet med en sjælden Fremdrift og i høj Grad hærdet i Livets barske Skole. Desuden har han haft psykologisk Forstaaelse, et aabent Blik for det ejendommelige, han mødte paa sin Vej, og en ganske god Evne til at skildre sine Indtryk, om end man hist og her kan mærke, at Pennen er faldet ham lidt tungt i Haanden. Den nu udgivne Del af hans Erindringer indeholder foruden i første Række Bidrag til Drachmanns egen Livshistorie især værdifulde Skildringer af Livsvilkaarene i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, som de maatte forme sig for en ubemidlet ung Mand, der vilde arbejde sig frem ad den kirurgiske Bane. Specielt giver de meget — og meget interessant — til Oplysning om Livet om Bord paa Orlogsskibe, der drog paa Langfart.

Er Indholdet værdifuldt, saa er den Indsats, der er ydet fra Udgivernes Side, ikke mindre tiltalende. Tekstbehandlingen gør et omhyggeligt og tillidvækkende Indtryk, men især vil der være Grund til at fremhæve den fortrinlige Kommentar, Teksten er ledsaget af. Ikke blot forklares heri de mangfoldige, for ikke-maritimt kyndige Læsere lidet forstaaelige Sømandsudtryk, som Drachmann ynder at slaa omkring sig med, men overhovedet ethvert dunkelt Sted i Teksten er søgt belyst ofte ved Hjælp af arkivalisk Materiale. En ganske særlig Omhu har Udgiverne ofret det personalhistoriske Stof, og der er i Virkeligheden paa dette Omraade leveret saa mange nye og betydningsfulde Bidrag til Slægten Drachmanns Historie, at Kommentaren — rent bortset fra dens direkte Forhold til Teksten — vil bevare en ikke ringe selvstændig Værdi. For den, der interesserer sig for metodiske Spørgsmaal ved Udgiverarbejde, er det en virkelig Tilfredsstillelse at se, at ikke alt, der i det stille er talt og virket til Højnelse af Udgivertekniken, er som skrevet i Vand.

Bjørn Kornerup.

(*Peter Christian Alsted og Georg Peter Krogh-Jensen*): *Alsted Slægten. Peter Jørgensen Alsted 1765—1838 og hans Efterkommere*. Kbh. 1942. 30 S.

I et fra Det Berlingske Bogtrykkeris Presse udgaaet, nydeligt udstyret lille Skrift har Forfatteren, Højskolelærer Peter Christian Alsted og Kommunebibliotekar, Dr. phil. Georg Krogh-Jensen redegjort for Efterkommerne af *Peter Jørgensen Alsted* (1765—1838). Denne, der tilhørte en jysk Bondeslægt — Farfaderen var Fæstebonde i Ildved, Hvejsel Sogn, *Bent Jørgensen* (1689—1771), Faderen var sst. *Jørgen Bentsen* (f. 1729) — tog Navnet Alsted efter Alstedgaard, hvor hans Morfader *Peder Nielsen* (1692—1762) var Ladefoged, og hvor han selv tjente efter sin Konfirmation. 1800—1810 drev han Forretning som The- og Porcelænshandler i Kbh., men vendte saa tilbage til Landbruget, idet han 1810 købte Hovedgaarden Laage i Sindbjerg Sogn, som han 1834 ombyttede med Kobbegaard i Tørring Sogn. Stamtavlen, der er en fuldstændig Efterslægtstavle, og som indeholder flere kendte Slægtsnavne (*Buch, (B.-Larsen), Børup, Krogh-Jensen, Matzen, Ostermann, Schmedes*), bærer Præget af en omhyggelig Bearbejdelse, men indskrænker de meddelte Oplysninger til et Minimum. Daabs- og Begravelsesangivelser mangler og desværre ogsaa Stedsangivelser for Vielse, medens saadanne meddeles for Fødsel og Død — en Ulighed, man staar lidt uforstaaende over for. Ogsaa de biografiske Oplysninger er holdt meget summarisk.

Selve Opstillingen er Indrykningssystemets — som saa hyppigt uden Indrykning — og som Betegnelsessystem er anvendt et ikke almindeligt forekommende Talsystem, hvorefter de enkelte Individier nummereres med Arabertal, som — taget bagfra — angiver vedkommendes eget, Faderens (resp. Moderens), Farfaderens (osv.) etc. Løbenummer inden for det paagældende Kuld. Saaledes er f. Eks. *746 (der iøvrigt fører den i vore Dage lidet gennemsigtige Titel »Antikvar«) sjette Barn af det fjerde Barn af Stamfaderens syvende Barn. Systemet rummer visse Fordele, men giver desværre ikke Oplysning, hverken om Individets eller Mellemlidenes Køn. Skal et System af denne Kategori bringes til Anvendelse, er Grønvold og Webergs Betegnelsessystem (se nærværende Tidsskrift 7. Rk. I) dog utvivlsomt at foretrække. Man hilser imidlertid med Glæde ethvert fornuftigt Forsøg paa en Forbedring af vore systematiske Hjælpemidler.

Albert Fabritius.

Vita Johannis Grammii. Hans Grams Levned beskrevet af hans Broder og Fosterson Laurids Gram. Udgivet af Det kongelige danske Selskab for Fædrelandets Historie. Kbh. 1942. LVII — 235 S. — Ill. — 1 Tvl. (I Kommission hos Gyldendal).

I Anledning af Det kongelige danske Videnskabernes Selskabs 200 Aars Jubilæum — 13. November 1942 — har Det kongelige Danske Selskab ønsket at hyldes sit to Aar ældre Søsterselskab ved Udgivelsen af Laurids Grams velkendte, men aldrig tidligere trykte Levnedsbeskrivelse af Hans Gram.

Udgaven indledes med en klar biografisk Introduktion, hvori Lektor *Th. A. Müller* paa faa Sider trækker Hovedlinierne for Grams Virksomhed op og placerer ham i den centrale Stilling, han indtager i dansk Videnskabs Historie; han fremhæver hans til alle Tider enestaaende Fond af Kundskaber, hans Kombinationsevne, der holdtes i Tømme af hans jyske nøgterne Soberhed, og hans personlige Aabenhed og Redelighed. Maaske dvæles der med en for Historikeren forstaaelig Forkærlighed især ved Grams Indsats i dansk historisk Forskning, hvorimod hans Betydning for Filologien, især den græske, saavel som hans Udgiverarbejder slet ikke, og hans Indsats i dansk Etymologi kun forbigaaende berøres — ogsaa paa disse Felter kom hans kritiske Sans jo til fuld Udfoldelse, men med denne Begrænsning indtager Biografien dog

en smuk Plads i Rækken af Gram-Biografier, underbygget som den er af Forfatterens Kendskab til Perioden, udformet med hans velskolede Pen.

I en følgende »Historisk Indledning« har Selskabets Sekretær, Dr. theol. *Bjørn Kornerup* med Rette fremhævet det forstemmende i den officielle Lige-gyldighed, hvormed Samtiden betragtede Grams Død; det faldt ikke Universitetsstyrelsen ind af egen Drift at hædre hans Minde ved det Program, som dog ellers blev Kreti og Pleti til Del, da hans Arvinger, som Laurids Gram fortæller os, ikke kunde komme til Enighed om at bestille et saadant. Det er unægtelig lige beskæmmende for Universitetet og Arvingerne, at Universitetspedellen *Lars Møller* paa Universitetets Vegne var ene om at sætte Gram et »Ære-Minde«, men tillige et talende Vidnesbyrd om, hvorledes Programma funebre var blevet en tom Form. Universitetet forsømte her en ypperlig Lejlighed til at finde en værdigere. Videnskabernes Selskab holdt derimod Gram — og sig selv — skadesløs ved endnu samme Aar, som han døde, at lade præge den prægtige Medaille, hvis Portræt af Selskabets Inventor efter Broderens Udsagn er lykkedes fortrinligt. Med Hensyn til Mindetale var Selskabet derimod ikke væsentlig heldigere end Universitetet; ganske vist vedtog man endnu paa Grams Dødsdag at overdrage *Bernhard Møllmann* at skrive en Eloge, men dette var med *Molbechs* Ord »den rette Vei til, at den aldrig blev skreven«, og først 1752 — fire Aar efter Grams Død — holdt *Henrik Hieltstjerne* som Selskabets Sekretær en kortere Mindetale, som dog af Hensyn til *Møllmanns* forventede Skrift ikke blev trykt straks. At Samtiden følte det upassende i denne ringe Interesse for en Mand, hvis Betydning dog ogsaa da var klart indset, derom vidner Udtalelser af saavel *Klevenfeldt* og *Langebek* som af »den højærværdige Mand« (sikkert *Nicolai Brorson*), der kastede den fængende Gnist ind i Laurids Grams Sjæl.

Laurids Gram gav sig da, endnu i Tillid til *Møllmanns* Evne og gode Vilje, til at udarbejde en kortere Fremstilling af Vita beati Johannis Grammii, der var tænkt som Grundlag for *Møllmanns* Biografi, og som væsentlig behandler Grams Barndom, Ungdom og første Manddomskaar, den Del af hans Liv som en udenforstaaende maatte faa vanskeligst ved at behandle. Skriftet cirkulerede blandt Grams Venner og er ogsaa endt i *Møllmanns* Hænder, hvor det efter paa forfløjne og letsindige Pigers Vis at have flagret omkring, blev smedet saa fast i Lænker, at det var umuligt at genvinde Friheden for det, som Forfatteren saa elegant udtrykker den Kendsgerning, at Manuskriptet indgik i *Møllmanns* Samling og blev solgt som hans Ejendom ved Auktionen efter ham. Da *Møllmann* saaledes ikke var til at bevæge til at udlevere Manuskriptet og ej heller fik skrevet en Linie af den planlagte Biografi, gik Laurids Gram efter Opfordring fra Biskop *Ludvig Harboe*, der følte sig stærkt i Taknemmelighedsgæld til Hans Gram, i Gang med en ny Fremstilling, den fyldigere Redaktion (B), som er blevet lagt til Grund for Udgivelsen.

Foruden den omhyggelige Redegørelse for Manuskripterne Tilblivelses-historie, deres senere Skæbne og de aldrig realiserede Planer om Skriftets Udgivelse, har Dr. Kornerup meddelt værdifulde Bidrag til en Biografi af Laurids Gram, hvem han skildrer som en humant dannet Studiernes Mand, der beundrede og følte sig kongenial med den grundige Videnskabelighed, ikke mindre med Sansen for den lette Spøgen, der udmærkede Broderen; ogsaa han kunde med *Jens Bircherod* udbryde: Nec jocus arridet nimius nec serius omni tempore sermo, placent seria mixta joci — en Sætning, der forøvrigt ogsaa præger Dr. Kornerups livfulde Indledning.

Foruden den latinske Tekst, for hvis samvittighedsfulde Udgivelse Dr. Kornerup borger, bringes en fordansket Gengivelse ved *Otto Foss*. Det er et beskæmmende Udtryk for den Tilbagegang i klassisk Lærdom, som præger det sidste Aarhundrede, at man ikke alene hilser Oversættelsen med Glæde, men endog maa finde den paakrævet.

Med en meget fyldig Realkommentar, hvori der gives indholdsmæssigt betydningsfulde og stilistisk interessante Varianter fra den første Redaktion, og et fyldestgørende Navneregister afslutter Dr. Kornerup Udgivelsen af Laurids Grams pietetsbaarne Billede af Broderen. Udgiveren fremhæver, hvorledes denne Skildring ifølge Sagens Natur maa præges af en mangelfuld Fordeling af Lys og Skygge, ensidigt som en taknemmelig Broderfølelse nødvendigvis maa gøre Billedet, nøgtern og paalidelig nok i de positive Meddelelser, men uden dyberegaaende Blik hverken for hans Begrænsning eller Svagheder, uden egentlig Erkendelse af hans Værks virkelige Storhed. Skriftet rummer imidlertid saa mange værdifulde Enkeltheder, og det tegnede Portræt er saa lysende i sin Menneskelighed, at man blot undrer sig over, at det først nu gøres tilgængeligt for en videre Kreds.

Ved et lykkeligt Tilfælde har der her frembudt sig et Emne, lige betydningsfuldt for Giver og Modtager; Offentligheden nyder med Glæde godt af den smukke og værdige Form, Danske Selskabs Lykønskning har fundet.

Albert Fabritius.

SMAA MEDDELELSER

Til Redaktionen af »Personalhistorisk Tidsskrift«.

I Anledning af en af Dr. *Bjørn Kornerup* i »Personalhistorisk Tidsskrift« 1942 (S. 83 ff.) optaget Anmeldelse af Bogen »*I. C. Dreusens Rejsedagbog*«, udgivet ved mig, anmoder jeg om Plads for følgende Berigtigelse.

Anmelderen kritiserer først, at Titelbladet oplyser, at Bogen er udgivet »ved« mig, hvilket betegnes som »en lidt pudsigt illitterær Façon«. Anmelderen kan ikke være uvidende om, at Ordet »ved« benyttes, fordi Manuskriptet tilhørte min Familie og ikke mig personlig, hvad der iøvrigt fremgaar af Bogen selv. At en ganske tilsvarende Form er benyttet f. Eks. af Forfatteren, Bibliotekar *Dumreicher* ved hans Udgivelse af »*Thieles Aarbøger*« skal kun bemærkes. Udtrykket udgivet »ved« mig er altsaa fuldkommen korrekt, og Anmelderens Kritik ganske uholdbar.

Anmelderen klager derhos over, »at det er i højeste Grad paafaldende, at det ikke med et Ord omtales, hvor Originalmanuskriptet findes (i Udgiverens Besiddelse?)«. Det fremgaar af selve Bogen, at Manuskriptet var i min Families Besiddelse, og Anmelderen har da ogsaa i et Brev til mig af 19. Juni f. A. tilstaaet, at dette »selvfølgelig« var ham velbekendt, da han skrev sin Anmeldelse. Hvorledes kan han saa udtrykke sig som sket?

Anmelderen doler endelig over, at det ved Omtale af Ingeniør *Brunnel* ikke kan ses, om det er den ældre eller den yngre *Brunnel*, det drejer sig om. Det fremgaar af samme Side, hvor Ingeniør *Brunnel* omtales, at det kun kan være den ældre *Brunnel*, der tænkes paa. Anmelderen kan ikke have overset dette, og hans Kritik er altsaa ogsaa her ubeføjet.

Da Anmelderen saaledes hverken er korrekt i sit Referat af Bogen eller loyal, har jeg anset en Berigtigelse for paakrævet.

Købh., d. 20. Januar 1943.

Stein.

I Anledning af ovenstaaende ønsker jeg at fremsætte følgende Bemærkninger:

1) Det er paafaldende, at allerede under det første Punkt citerer den

for Korrekthed hos andre saa nidkære Højesteretssagfører vitterligt urigtigt, idet han ved at løsrive Ord fra deres Sammenhæng giver en Udtalelse af mig en urigtig Betydning. Jeg har ikke i min omtalte Anmeldelse (jvfr. sst. S. 84) karakteriseret Vendingen: udgivet »ved« som et Eksempel »paa en lidt pudsig illitterær Façon«. Derimod har jeg — forøvrigt ganske en passant og uden at tillægge det større Betydning — kendetegnet Bogens hele Udgiverbetegnelse »ved Højesteretssagfører Stein« paa den angivne Maade, idet det er almindelig litterær Skik, at en Forfatter eller Udgiver anfører sit Fornavn eller et Forbogstav, ikke blot sit Efternavn og en Titel, som i denne Forbindelse er af underordnet Betydning. Vil man endelig nævne denne, sættes den almindeligvis med mindre Skrift under det fulde Forfatternavn. Højesteretssagførerens Forsvar i sin »Antikritik« for Anvendelsen af Ordet »ved« bliver derfor uden Interesse i denne Sammenhæng, ligesom hans Konklusion med Hensyn til det formentligt »uholdbare« i min Kritik bortfalder.

2) Dernæst har jeg i min Anmeldelse anket over, at der ikke med et Ord i Udgiverens Indledning gives Oplysning om, hvor det til Grund liggende Haandskrift befinder sig, idet jeg i Overensstemmelse med al ordentlig Udgiverteknik maatte hævde, at det hører til en Udgivers selvfølgelig Pligter at oplyse Benytteren om dette Forhold. Denne Undladelse fra hans Side kan saa meget mindre undskyldes, som Udgiveren jo ikke har næret Betænkelighed ved at udstyre sin Udgave med en vidtløftig Indledning, der er overfyldt med Stof, som er Udgaven temmelig uvedkommende. Heller ikke kan Højesteretssagføreren til sit Forsvar paaberaabe sig den Omstændighed, at der i en Forlagsmeddelelse paa Omslagets Bagside findes den mig selvfølgelig velkendte Oplysning, at »Manuskriptet har været« i Højesteretssagfører Steins Families Eje. Thi for det første giver denne svævende Udtalelse intet præcist Svar paa Spørgsmaalet om, hvor Manuskriptet nu er; og for det andet vedrører en saadan Forlagsmeddelelse ikke Udgiverens Arbejde, som det alene har været min Opgave at bedømme.

3) Endelig har jeg aldrig bestridt, at de Oplysninger, der i Udgaven S. 37 gives om Ingeniør Brunnel, kan være tilstrækkelige som Udgangspunkt for Udgiveren til at fastslaa vedkommende Persons Identitet. Men jeg har ved blandt flere andre at anføre det nævnte Eksempel paapeget, at Udgiveren stiller for store Fordringer til en Læser — ikke mindst i et bredere Publikum, til hvilket Bogen efter sit hele Anlæg henvender sig —, naar han forudsætter, at denne paa staaende Fod skal være klar over, om en Ingeniør Brunnel, der nævnes 1838, er den ældre eller yngre.

Som Følge af det her anførte ser jeg mig derfor nødsaget til med Protest at tilbagevise Udgiverens urigtige og fornærmelige Udtalelser om formentlig Mangel paa Korrekthed eller Loyalitet i min Anmeldelse. Det kan virke forstemmende at se en i andre Henseender agtet og dygtig Mand vove sig ud paa et Omraade, som han aabenbart ikke magter, men det virker direkte pinligt — som her — at blive stillet over for en svigtende Evne til at opfatte en fremsat Kritik nøjagtigt og til at forstaa de almindelige Krav, der burde være selvfølgelig Forudsætninger for at paatage sig et Arbejde som det her behandlede.

Det vilde unægteligt have været mere interessant, om Højesteretssagfører Stein i Stedet for at fremhæve et Par løsevne Enkeltheder i min Anmeldelse og paa Grundlag af en urigtig Forstaaelse heraf at fælde en uberettiget Dom over denne havde søgt at gendrive den indgaende almindelige Kritik, jeg havde fremført mod hele Udgiverarbejdets Karakter, mod den mangelfulde og lidet tilfredsstillende Indledning, mod Behandlingen af Teksten, der indeholder adskillige meningsløse Steder, og mod den totale Mangel paa Kommentar, Register og andet Apparat. Herpaa har Udgiveren dog klogeligt ikke villet indlade sig. Næppe vilde det heller lykkes ham eller nogen anden at

levere et overbevisende Defensorat for et saa utilfredsstillende Arbejde som Udgaven af J. C. Drewsens Rejsedagbog.

Bjørn Kornerup.

Hermed maa Redaktionen anse Diskussionen for sluttet.

Der kan være Grund til i dette Tidsskrift at henlede Læsernes Opmærksomhed paa et af Elersianersamfundet udgivet Arbejde: »Elers' Collegium 1691—1941. Festskrift i Anledning af Collegiets 250-Aars Jubilæum den 29. November 1941« (Nyt nordisk Forlag, Arnold Busck). Bogen, der rummer en stor Mængde Stof, stærkt forskelligartet og af højst ulige Værd, indeholder ogsaa adskillige personalhistoriske Oplysninger, især om tidligere Elersianere. Størst Betydning i saa Henseende har formentlig en af Bibliotekar A. G. Drachmann udarbejdet Bibliografi over trykte Disputatser fra Elers' Collegium (S. 171—213); desuden en Fortegnelse over Alumner 1891—1941.

Ved samme Lejlighed kan der her nævnes et lille Hefte »Till Lunds Katedralskolas Historia, Supplement och Anteckningar«, som Docent, fil. dr. Otto Gertz har udgivet 1942. Dette Skrift, der fremtræder som Tillæg til samme Forfatters »Ur Lunds Katedralskolas Historia« (1937), bringer talrige værdifulde supplerende og korrigerende Oplysninger om Personligheder knyttet til Lunds Domscole eller udgaaet fra denne. Med al Berømmelse omtaler Forfatteren (S. 1) H. F. Rørdam som den, der i fortrinlig Grad har gjort sig fortjent af skaansk Lærdomshistorie i nyere Tid.

B.K.

SPØRGSMÅAL

BRAEM

Jeg tillater mig at forespørre om det skulde være mulig at faa noen oplysninger utover hvad der er nævnt nedenfor om ham selv, og specielt om forfædrene til: *Nicolai Nielsen Braem*, som i 1706 var skriver i Rentekammeret i Köbenhavn, og som døde 17/12 1729 som justitsraad og tilforordnet i Camer Collegio?

Han var (født naar?) søn av *Niels Madtsson* (f. ? död?) og hustru *Elisabeth Sophie Braem* (f. ? d.?), som i 1706 begge bodde paa »Störrelängden« no. 6 i Köbenhavn.

Den 17/5 1706 var Nicolai Braem en av forloverne ved ægteskapet mellem søsteren *Else Margaretha Braem* (f. 1685 i Köbenhavn) i Holmens kirke med *Christian Iuell*, kongens foged i Solör, Österdalen og Odalen i Norge (f. 1679, d. 1744), og han var selv i 1706 gift med *Anna Borch Bröndsdorph*, som blev begravet 27/4 1727, men naar de blev viet vet jeg ikke, heller ikke naar hun blev født. Hun var datter av krigs- og landkommissær *Mathias Rasmussen Bröndsdorph*, som blev begravet 7/3 1703 i Trinitatis kirke i Köbenhavn, og hustru *Cathrine*.

I haap om at det vil være mulig at faa noen ytterligere oplysninger om Nicolai Nielsen Braem og hans forfædre end de som er nævnt ovenfor.

Ragnar Iuell,
Dronningensgate 4,³
Frederiksstad.

REGNSKAB FOR AARET 1942

	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Saldo overført fra Regnskabsaaret 1942.....	989.74	1,163.00
Bidrag fra Den danske Stat	390.00	3,038.72
» Carlsen-Langes Legatstiftelse	500.00	454.28
» Julius Skrikes Stiftelse	200.00	107.17
» den Raben-Levetzauke Fond	500.00	179.30
» Alfred Good's personalhistoriske Fond	200.00	27.00
Annoncer i Tidsskriftet	40.00	195.87
Solgt 11 Eksp. af Lensbaron H. Berner Schilden Holstens Slægtetog	440.00	24.75
Indvundne Renter	190.65	1,614.70
Udtrukken 4 1/2% Fyens's Kreditfor. Oblig. pr. 11/12	200.00	
Medlemskontingent	3,116.00	
Salg af ældre Aargange af Tidsskriftet	48.40	
	6,814.79	6,814.79

Samfundet ejer 31. December 1942 foruden Kassebeholdningen 1,614.70, som indestaar i Københavns Handelsbank:

Kr. 1.000 4% Jydske Landkreditforenings Obligationer, testamenterisk Gave fra Hds. Majestæt Enkedronningen,		
» 500 4 1/2% Vest- og sønderjydske Kreditforenings Oblig.,	2,700.00	4 1/2% Husejer Kreditk.obl.,
» 200 4 1/2% Fyens Kreditforenings Oblig.,	2,700.00	4 1/2% Københavns Kreditfor. Oblig.,
» 2.500 4% Østifternes Kreditforenings Oblig.	98.58	kontant
Kr. 4.200 er Firetusindtohundrede Kroner	5,498.58	er Femtusindfirehundredentiotte Kroner 58 Øre,

indestaaende i Overformynderiet iflg. testamenterisk Gave fra Overretssagfører Paul Hennings Enke, Fru Lina Hennings, født Limpert. Kapitalen udleveres først ved en Rentenyders Død.

København, den 26. Januar 1943.

O. H. Clementsen.

Overstaaende Regnskab har vi gennemgaaet og sammenholdt med de os forelagte Bilag, og vi har intet fundet at erindre. Formuen har vi befundet at vere tilstede. Obligationerne lyder paa Samfundets Navn.

L. Bie.

Stefan Hetsch.

DR. K. CARØE:

DEN DANSKE LÆGESTAND I—V.

- I. Doktorer og Licentiat 1479—1788.
- II. Kirurger 1738—1785.
- III. Den danske Lægestand 1786—1838.
- IV. Den danske Lægestand.
Supplementsbind til 7 Udg. (Læger, der har taget Eksamen efter 30. Januar 1838 og er døde inden 1. Januar 1901).
- V. Supplementsbind til I—IV.
I—V Kr. 8,—. Enkelte Bind Kr 2,—.

HENRY BRUUN:

DANMARKS AMTSFORVALTERE 1660—1848

Kr. 3,25.

FRITZ JÜRGENSEN WEST:

DE KONGELIGE AMTMÆND I HERTUGDØMMET

SLESVIG 1660—1864

Kr. 2,—.

INDHOLDSFORTEGNELSE

TIL PERSONALHISTORISK TIDSSKRIFTS

FØRSTE 50 BIND

1.—9. Række II (1880—1929)

Kr. 2,—.

samt

FORTEGNELSE OVER

LITTERÆRE ARBEJDER AF LOUIS BOBÉ

Udarbejdet af ØJVIND ANDREASEN, cand. mag.

Kr. 2,—.

Henvendelse sker til Ejnar Munksgaards Forlag, Nørregade 6,
København K., Tlf. Central 6970.

Fire interessante Nyheder:

F. B. Fabricius:

Hvordan finder jeg mine Aner?

En Vejledning i selvstændig Slægtsforskning. 44 S. Kr. 2,50.

Den konservative Generalkorrespondance skriver:

»Fabricius' Bog indeholder de nødvendige Skemaer til Udfyldning for Læserens egen Anetavle og giver Anvisning paa de Kilder, man kan øse af.«

Evald Tang Kristensen 1843—1943

En Samling Artikler og en Bibliografi. Ved Johs. E. Tang Kristensen. 132 S. Kr. 7,50.

Ribe Stifttidende skriver:

»Det er at haabe, at mange vil læse disse Artikler.«

Danske Digtere ved Arbejdet. Thøger Larsen- Manuskripter. Solsangen. Jorden.

Udgivet af Chr. N. Brodersen. 20 S. Kr. 11,—.

Aksel Rønnekilde Nielsen:

Sjællandske Folkeminder

Optegnet efter Folkemunde i Aarene 1933—40. 56 S. Kr. 3,—

Den konservative Generalkorrespondance skriver:

»Den vil sikkert finde mange Læsere, som vil nikke genkendende.«

EJNAR MUNKSGAARDS FORLAG

Lis Jacobsen og Erik Moltke: Danmarks Runeindskrifter. Lommeudgave.

152 S. Format: 19x12 cm. Kr. 4.75

Der kendes fra det gamle danske Landomraade o. 640 Runeindskrifter fra Tiden ca. 200 til 1350 e. Kr. Alle disse er samlet i denne Bog i topografisk Orden, Amt for Amt, Herred for Herred, Sogn for Sogn, saaledes at Bogen vil blive en værdifuld Opslags- og Lommebog. Den indeholder Runernes Tekst og Oversættelse samt Tidsfæstelse af hver enkelt Genstand og slutter med et praktisk Register.

Da man har benyttet Satsen fra den store Udgave, har Lommeudgaven kunnet fremstilles saa billigt, at Prisen kun er Kr. 4,75.

„Ved Hjælp af den lille Bog vil det i hvert Fald for Fremtiden være hver Mands Sag at faa dobbelt Glæde af vore smukke Runestene, hvor de saa findes.“

(Ekstrabladet)

Johann Kirsten: Runetydning til Undervisningsbrug og til Selvstudium.

Med Indledning af *Karl Martin Nielsen*. Udkommer ca. 1. Nov. Pris ca. Kr. 4.—

En orienterende Oversigt over Runernes Brug, Runeforskningens Historie og Indskrifternes Tydning. Endvidere Skrive- og Læseøvelser.

Johannes Brøndsted: Rast undervejs. Arkæologiske Essays og Rids.

Ca. 130 Sider med mange Plancher. Udkommer omkring 10. Oktober. ca. Kr. 8.—

Det er en Videnskabsmands velovervejede Tanker, der danner Grundlaget for disse digteriske Strejftog. Emnerne er forskellige: Den danske Landsbys Historie og Bondens Kaar i Oldtid og Middelalder. Vikingernes Dragt. Mindestene paa Gotland. Skulptur i Danmarks Broncealder. Tidspunktet for Middelalderens Begyndelse. Den nye Naturfredningslov. Fra Oldefars Liv. Fra Oldemors Liv. Og flere andre fornøjelige Essays. — *Vedhængende Svarkort bedes benyttet.*

EJNAR MUNKSGAARDS FORLAG

TRYKSAG

Hr. Boghandler

.....

.....
